

بررسی اثر دفلکتور بر ساختار جریان در حوضچه رسو ب گردابی

ناصر نیک نیا^۱، علیرضا کشاورزی^۲

۱-دانشجوی کارشناسی ارشد سازه های آبی، بخش مهندسی آب دانشگاه شیراز

۲-دانشیار بخش مهندسی آب دانشگاه شیراز

nniknia@gmail.com

خلاصه

حوضچه رسو ب گردابی جهت جداسازی رسویات وارد شده به آبگیرها استفاده می شود. این نوع از رسو ب گیر در مقایسه با حوضچه های رسو ب گیر معمولی خودپالایش هستند و ممچین دارای راندمان زیاد و مقرون به صرفه می باشند. این حوضچه معمولاً به ۲ صورت با نصب دفلکتور و بدون نصب دفلکتور می باشد. علیرغم اثر دفلکتور در افزایش راندمان حوضچه تاکنون اطلاع کافی از ساختار جریان در زیر دفلکتور موجود نمی باشد. لذا در این مطالعه ساختار جریان در زیر دفلکتور با مدل فیزیکی و همچنین مقایسه آن با ساختار جریان در حالت بدون دفلکتور جریان در مقاطع شعاعی مختلف مورد بررسی قرار گرفته است. سرعت جریان در هر نقطه از جریان در زیر دفلکتور توسط دستگاه سرعت سنج ADV اندازه گیری شد. اندازه گیری ها در حالت جریان پاد ساعتگرد درون حوضچه گردابی صورت گرفته است. نتایج نشان داد که دفلکتور باعث کاهش جریانات ثانویه اضافی در زیر آن شده و قادرت جریان شعاعی به سمت روزنه مرکزی را فرازش می دهد.

کلمات کلیدی: رسو ب گردابی، دفلکتور، ADV، جریان ثانویه، پاد ساعتگرد

۱. مقدمه

حوضچه های رسو ب گردابی از جمله تاسیسات آبی هستند که برای جداسازی آب حاوی رسو از آن، به هنگام چرخش جریان، استفاده می شود. در حوضچه های رسو ب گردابی از ویژگی جریان گردابی در جدا نمودن رسویات از آب استفاده می گردد. این روش یکی از راه حل های شناخته شده در موضوع جداسازی رسویات از آب می باشد. در این روش هنگامی که جریان با سرعت بالا به صورت مماسی وارد یک مخزن استوانه ای که دارای روزنه ای در مرکز است می گردد. جریانی مرکب از گردابه های آزاد و اجرای بوجود خواهد آمد. ذرات رسوی که وارد این گونه مخازن می شوند تحت تأثیر نیروی جاذبه و جریانهای ثانویه ناشی از نیروی گریز از مرکز شروع به ته نشینی کرده و به همراه سیال چرخش مینماید و تحت شرایطی به همراه جریان و از طریق روزنه تھاتی به بیرون تخلیه می شوند. افزایش راندمان حوضچه و تخلیه رسویات نیازمند شناخت بهتر جریان و بردار های سرعت در داخل آن می باشد. تحقیقات دقیقی در مورد تغییرات سرعت درون گردابه های حاصل از آبگیری از مخازن صورت گرفته است و همچنین تحقیقاتی در مورد ساختار جریان درون گردابه رانکین که بسیار به گردابه تشکیل شده درون حوضچه رسو ب گردابی شبیه است صورت گرفته است. تحقیقات زیادی توسط جولین (۱۹۸۶) کوری و همکارانش (۱۹۷۹)، مشیوری (۱۹۸۷) و زاوو و همکارانش (۱۹۹۷) و پال (۱۹۹۱) صورت گرفت. این تحقیقات نشان داد که سرعت مماسی و شعاعی تغییرات عمده ای در جهت عمقی جریان ندارند و سرعت عمودی فقط در محل اطراف روزنه مرکزی دارای تغییرات عمده ای می باشد. اما انته در سال ۲۰۰۳ سرعت شعاعی و مماسی را درون حوضچه رسو ب گردابی در ۲۰۵ نقطه اندازه گیری کرد و فرمولهای بی بعدی برای تغییرات سرعت در نواحی خاصی از حوضچه ارائه داد. غیثی و کشاورزی در سال ۲۰۰۶ ساختار جریان درون حوضچه رسو ب گردابی جهت افزایش بازده حوضچه را بررسی کردند. و به این نتیجه رسیدند که جریان به سمت سرریز باعث ایجاد یک منطقه با تمایلات جریانی به سمت هسته مرکزی هوا در سمت دیگر حوضچه می شود. امیدی در سال ۱۳۸۷ راندمان حوضچه را با گذاشتن دفلکتور مورد بررسی قرار داد.